

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 8 (22)

OKTOOBER 2000

Uus maja, uus aeg

Reaalkooli abituriendi keskmine koolipäev kestab ligi 7 tundi

Jesper Saron

abituriient

Koos uuenenud majja asumisega tervitasid Reaalkooli õpilasi nii mitmedki muudatused. Mõned neist olid silmaga nähtavad, nendest on kõikjal juba piisavalt juttu olnud. Mõned muutused aga, mis jäid küll esmapilgul märkamatuks, kuid on oma kaalult võib-olla tähtsamadki kui nähtavad muutused, puudutavad kooli sisekorda ja õppekorraldust.

Üks neist torkas silma juba esimesel "päris" koolipäeval – nimelt on kooli algus nihkunud 15 minuti võrra edasi, kool algab nüüdsest kell 8:00 (Siin ja edaspidi võrdlen tingimusi, mis valitsesid enne remonti, praegustega. Remondiaastal olid tingimused mõnevõrra erandlikud). Mõningaid unimütse see kahtlemata veidi rõõmustab, kuid väga paljudele on sellise muutuse efekt nullilähedane. Nimelt alustavad kooliga samal ajal tööd mitmed muud asutused, mis suurendab kesklinna suundujate arvu niivõrd, et peamised juurdepääsuteed on üle koormatud ja transport liigub aeglase-malt. See aga omakorda pi-

kendab sõiduks kuluvat aega ja lõppude lõpuks võidetakse vaid mõned minutid.

Uuest aastast on muudetud ka vahetundide pikkust. Kui enne remonti oli vahetundide pikkuste jaotus loogiline – hommikul, kui pea veel värske, lühemad (5 minutit) ja lõuna poole pikemad (10 minutit), siis nüüd on pea kõik tavavahetunnid kümneminutilised. Ühe vahetunni kohta on vahe väike, kuid mitme peale kokku nihutab see päeva lõpu hilisemaks.

Kohutatuna esimestel päevadel sööklas valitsenud segadusest, otsustas kooli juhtkond muuta ka söögivahetundide kestust – endise 15 minuti asemel on need nüüd 20 minutilised. Alguses tundus see põhjendatuna, oli ju esimesel päeval tõesti raske oma toitu kätte saada, kuid nüüd, kui korralagedus on asendunud rutiiniga, on see mõttetu ajaraiskamine. Enamasti on 10 minutit pärast söögivahetunni algust enamik õpilasi juba sööklas lahkunud, nii et 15 minutit

kestev vahetund oleks palju otstarbekam.

Miks ma seda juttu räägin? Kas mulle ei meeldi vahetund? Miks ei võiks kool hiljem alata? Minu mure on lihtne: eelpoolnimetatud muutused on nihutanud kooli lõppemise kellaaja päris kõvasti hilisemaks. Asi oleks ehk talutav, kui tegemist oleks veerand-tunniga, kuid enne remonti lõppes hommikuse vahetuse 8. tund kell 14:30, pärast remonti lõpeb see 15:45.

Vahe on **tund ja 15 minutit**. Seega viibib pea iga realist koolis aja raiskamise tõttu ca ühe tunni päevas kauem koolis. Muidugi on mõningad viivitused paratamatud seoses kooli muutumisega peaaegu ühevahetuseliseks, kuid kindlasti annaks olukorra parandamiseks ühtteist siiski ära teha.

Tundide ajad Tallinna Reaalkoolis:

1. 8.00 - 8.45	6. 13.10 - 13.55
2. 8.55 - 9.40	7. 14.05 - 14.50
3. 9.55 - 10.40	8. 15.00 - 15.45
4. 11.00 - 11.45	9. 15.50 - 16.35
5. 12.05 - 12.50	10. 16.40 - 17.25

Reaalkool jälle aasta vanem

Tallinna Reaalkool sai 29. septembril 119 aastaseks. Nagu päevale kohane olid paljud õpilased ning õpetajad pidulikes riietes.

Seekordne sünnipäev erines eelmistest kahe asja poolest.

Esiteks ei toimunud tavapäraseid aktusi. Selle asendajana loodeti kooli raadiotehnikale.

Kahjuks peab tõdema, et see üriks kukkus vaikselt pauguga läbi, kui mitte öelda, et pauku ei olnudki kuulda. Direktor pidas kõikidele õpilastele sünnipäevakõne läbi kooli raadio, mis oleks pidanud kõikideni kostma. Tõepoolest – kõlaritest oli kuulda Polma häält, kuid nii vaikselt, et sellest aru

saada oli praktiliselt võimatu.

Teise asjana erines Reaalkooli sünnipäev eelmistest koogisöömise poolest. Igale klassile oli antud korraldus produtseerida kook. Selle ülesandega said kõik suurepäraselt hakkama ning lõuna ajal oli kooli sisehoovis suur lõbus sünnipäevapere.

Koolis on raadio

Pärast kümneaastast pausi on koolis jälle raadiovõrk. Praegu huvijuhi kabinetis asuv raadio veel ei tööta, sest kõlarite helitugevus on reguleerimata. Kui asi käima läheb, on saateid võimalik kuulata 3. ja 4. korrusel. Alumistel korrustel lülitatakse kõlarid välja, et need, kes kuulata ei taha, võiksid seal aega viita. Plaanis on anda kõikidele klassidele eetriaega, et kaasata võimalikult palju inimesi. Eetriaaja saamiseks on vaja viia saate vabas vormis koostatud projekt huvijuhi kätte.

LILI MADISSOON ja DEA VEEREMÄE

Kiiremini, kõrgemale, kaugemale

Reaalkoolis on viimasel ajal kuidagi niimoodi kujunenud, et ühele pidupäevale järgneb teine. Vaevalt sai Erki oma kiiruse ja kaugusega oma eelnevad kõrgused andeks, kui juba jõudis eelpool nimetatud asutus ajateljel ühe aasta võrra kaugemale.

Samas tekib küsimus, mida tähendab meie jaoks see vanus? Kas on ta märk seniilsusest või tunnistus kogemustest? Või on see nende mõlema süntees? Kuigi on vara veel tulemustest kokkuvõtet teha või õieti neist rääkida, siis võime vist vabalt valitud taustsüsteemis eeldada, et Reaalkool jätkab oma varem valitud rida – püsida eliitkoolide nimekirjas. Kuid kas annab koolile tema tegeliku väärtuse tema õpilase parim tulemus üleriigilisel olümpiaadil või spordivõistlusel?

Meie igapäevasele hallile massile annab Reaalkoolile definitsiooni ikkagi tema enda isiklik kontakt kooliga. Ja jättes unarusse kõrguse – läheks kohe päris keldrisse – küsiks enestelt, kas on kiirus ikkagi see, millele tasub allutada teised maised tegemised. Selleks, et kiiremini klassi saada, tuleb tihtilugu käiku lasta oma liigesed ja sõjakavalused.

Ja kes on kord klassi saanud, peab leppima tõsiasjaga, et koolipäevad pisut pikemad on kui varem. Kuigi selline tööpäeva kunstlik neljaks tõmbamine alguses pisut nagu kummaline tundus, siis peavad kõik osapooled nõustuma, et see üritus hästi seaduse piiridesse mahtus.

Kuigi hilinenuks, tahaks spordisõpradele ka head und soovida ning lootust, nad jälle läbi kõrguste sealt kaugelt meie juurde kiiresti tee leiavad.

Tallinna Reaalkool ja Tallinna Reaalkooli hoolekogu tänavad kevadsuvisel hooaja suurimaid sponsoreid ja aitajaid:

Aivar Mäed, kelle kaasabil on koolil uus server, Tiit Robenit, Heiki Möldret, Imre Freibergi, Raivi Kaldveed, Harri Lindemani, kes aitasid komplekteerida koolihoonele videovalvesüsteemi, Kairi Kübarseppa ja TPÜ-d, Mart Kutsarit ja restoran Argentiinat, Malle Kinsiveeri, Paul Treierit ja Armi Lokaali, Paul Himmat ja Estonia teatrit, Aleksander Vedomit ja OÜ Alvedi, Jaan Kivi, Pärt Põldemaad

Reaali Poiss – kooli visiitkaart, infokandja või päevakorraliste probleemide käsitleja?

Siiani on Tallinna Reaalkooli ajaleht olnud vahend info edastamiseks ja ka üheks kooli visiitkaardiks. Kuigi Reaali Poissile tuleb aegajalt mõne lugeja kiri, siis oma ideid, küsimusi, kriitikat ja muud sellist pole lehe toimetuskahjuks saanud. Mida ma tahan öelda on see, et kooli ei pea juhtima ainult õpetajad ning REK'i liikmed, vaid seda saavad teha ka kõige tavalisemad õpilased. Üheks heaks viisiks seda teha ongi kirjutada Reaali Poissi toimetusse oma probleemidest või ideedest. Kui on tegemist asjaliku kirjaga, siis ta satub ka kohe järgmisesse lehe numbrisse.

Ma võin garanteerida, et kui tulevad asjalikud küsimused või korralik põhjendat kriitika, siis vastukaja sellel ei jää tulemata.

Et teie kirjad lehe toimetusteni jõuaksid, peaksite saatma e-posti aadressil reaaliipoiss@hotmail.ee või kontakteeruma mõne lehe toimetajaga.

Harjad kätte ja seinu nühkima?

Oktoobri alguses pidas kooli juhtkond eesotsas direktor Gunnar Polmaga kõikidele klassidele aktuse kooli korrashoiu kohta. Räägiti sellest, kuidas on muutunud meie "hingesugulane" GAG viimase aastaga kooliks, mida ei saa enam uueks nimetada. Toodi ka näide EBSist, kus on kolm aastat pärast remonti ikka seinad säravad ning puhtad. Üldine rõhk oligi sellel, et õpilased peavad hoidma Reaalkooli sellisena, nagu ta remondi järgselt on. Vastasel korral võib juhtuda, et haridusministeerium ei eralda spordisaali

ehitamiseks ning väikese maja remondiks raha.

Lisaks eelnimetatule andis majandusjuhataja teada, et kõik mis koolis ära lõhutakse, tuleb endal ära osta või remont kinni maksta. Näiteks tuletõrje teenuse põhjuseta kutsumine maksab 590.- (huvitav, kas selle eest saab ka päris tuletõrjujaid ning pritsumasinat näha?)

Kooli peal on tõepoolest silma hakanud määrdunud seinad, mida kuu aja eest näha ei olnud. Tekib kohe küsimus, kas meil on koristajad laisad või kooli

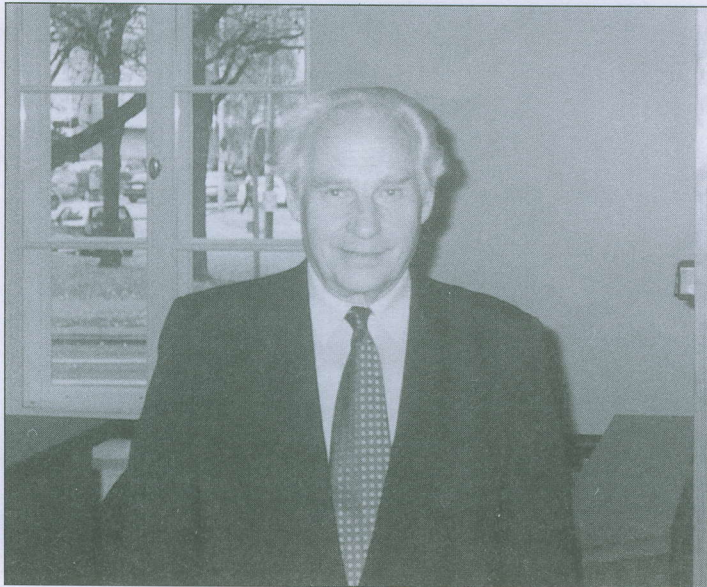
eelarves on ettenähtud ka nende palk ning töövahendid lapsevanemate taskust kinni maksmine, nagu see on turvamehe puhul? Olgu kuidas on, aga seinte puhta olemise eest saame meie – õpilased – kõik ära teha. Ei, kellelgi ei paluta seep ja hari kooli kaasa võtta vaid lihtsalt tähelepanelikum olla. Näiteks trepi sein garderoobist ja sööklasi esimesele korrusele on äärmiselt määrdunud. Kui kõik õpilased vaataksid ette ning ei nühi oma riiete või koolikottidega mööda seda seina, siis mitte ainult kool oleks puhtam, vaid ka laste enda riided.

Reaali Poiss
Tallinna Reaalkooli ajaleht
nr 8 (22) oktoober 2000

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.

Vastutav väljaandja Joosep Simm
Toimetaja Andres Kauts
Tehniline toimetaja Jürgen Einpaul
Tark mees taskus Urmas Reisberg
Kodulehekül <http://www.real.edu.ee/rp>
E-mail reaaliipoiss@hotmail.ee

Nora Mals	17.10
Karin Naan	18.10
Igor Kaasik	19.10
Tiia Luuk	25.10
Piret Otsa	31.10
Harri Sirgi	31.10
Aita Ottson	01.11
Ene Saar	12.11

Kas endise
õpetaja
Aleksander
Priki asemel
võime varsti
kooli uksele
näha
professionaalset
turvameest?

Kooli turvamisest

Plaanis on turvafirma teenuste kasutamine

Liina Reinson

Reaali Poiss

Seoses Tallinna Reaalkooli remondiga on suurenenud ka vajadus kooli kaitsta. Hetkel selleks vahendid puuduvad. Koolil on praegu valvur ja kolm turvakaamerat, mis võimaldavad jälgida kooli ümbrust. Turvalisuse tagamiseks kavatakse kooli palgata turvafirma. Sobivaima leidmiseks korraldatakse konkurss. Uus korraldus hakkaks välja nägema järgmine: peale lõunast ajast võtaks koolipoolse valve üle turvafirma (see oleneb muidugi rahasummast, kui varaseks ajaks jõutakse turvamees palgata). Kuid alates kella üheksast õh-

tul kuni poole kaheksani hommikul oleks turvamees hädavajalik, samuti nädalavahetustel. See, kui palju turvamehi kooli pannakse, on turvafirma siseasi.

Turvamees on hädavajalik, sest koolil on ka varem turvalisusega probleeme olnud. Näiteks läksid üleelamisel aastal kahe päeva jooksul kaduma kolm segistit, ja see juhtus koolipäeva ajal. Eelmisel aastal, kui kool oli Vabaduse puiesteel, läks kaduma õpetaja rahakott, samuti mõned joped. Gunnar Polma sõnul on ka praegu probleeme katki on lõigatud küllaltki kallid jalgpallivärvad võrgud kooli hoovis.

Gunnar Polma sõnul

oodatakse uuel turvamehelt ennekõike korrektsust ja koolieluga hääkumist, et ta ei oleks koolis võõrkeha. Samuti avatust ja suhtlemist nii õpilaste kui õpetajatega, et tekiks turvaline keskkond. Turvamehelt peaks alati abi saama, ka siis, kui midagi juhtub kooli lähedal - on juhtumeid, kus õpilasi on ähvardatud ja tülitatud otse kooli lähel.

See kõik loomulikult maksab - umbes 500 000 krooni aastas ja Gunnar Polma sõnul raha üle ei jää. Halduskulude eelarve pole seoses kooli väärtuse suurenemisega tõusnud, linnapoolne rahastamine on kõikide koolide suhtes võrdne. Osa rahast, umbes 20%, tuleb kooli eelarvest. Tuleb kasutada ka muid vahendeid, näiteks kavatsetakse parkla välja rentida. Ülejäänud raha peavad paratamatult maksma lapsevanemad. Praegu toimub rahade kogumine, 2. oktoobri seisuga oli laekunud ligikaudu 30 000 krooni. Kokku peaks lastevanematelt laekuma raha paarisaja tuhande krooni ringis.

21. kool on ainuke Tallinna kool, kus turvalisuse tagamiseks on palgatud professionaalne turvamees. "Reaali Poiss" külastäigu ajal koolis olnud valvuri väitel on temast ka kasu olnud: "Varem oli koolis igasuguseid probleeme - väiksematelt võeti mobiiltelefone ja raha ära, garderoobidest varastati. Nüüd on vähemalt sees rahulik, peale turvamehe palkamist pole mingeid probleeme olnud." Turvaja peabki hoolitsema, et koolis sees seadust ei rikutaks, majast välja toimuvale reageerib ta rühma väljasaatmisega vaid konkreetsete kaebuste korral. Mehe töökohustuste hulka kuulub ka kõigi, keda garderoobitadi ja turvamees ära ei tunne nimede ja saabumise ning lahkumise kellaaegade kirjanemine, et omada ülevaadet koolis viibivatest võõrastest.

Turvamehe tööpäev kestab 21. koolis hommikul poole kaheksast õhtul poole kaheksani. Nagu Reaalkooliski kavaks, on finantseerimine jäetud lapsevanemate kanda. "Kõik, kes tahavad, et nende lapsel oleks koolis turvaline, maksavad," ütles eelpoolnimetatud koolitadi. Turvamees peab tööd koolis raskeks: "Selle larmi sees võib ju hulluks minna!"

Tallinna Polütehnikumis valvavad kooli õpilased - iga päev istuvad peaukse juures neist kaks, kes võivad kõigilt, keda nad ära ei tunne õpilaspiletit küsida. Senini on see meetod toiminud, vägivaldselt sisse tungida pole üritatud.

Kooli garderoobis kehtib teatrisüsteem, riideid võtab vastu garderoobihoidja. Kuna õpilased varustaja taha ei pääse, ei ole sealt ka midagi varastatud. Probleemiks on sarnaselt Reaalkooli hommikutele lõunavaheajal tekkinud ummistused.

Prantsuse Lütseumis pole turvamehe palkamise vajadusest juttu olnud, kuigi kooli turvalisuse tagamine pole ka neil lahendatud probleem. Garderoobist kaduvat mobiiltelefone, eelmisel aastal olevat kehalise kasvatus tunni ajal kadunud poiste joped ja teadetetahvil oli olnud kiri: "Valvake oma asju, meie hulgas on varas."

GAG-s pole turvamehe järele vajadust tuntud. Kooli valvab valvur, keda aegajalt aitavad õpilased. Valvur laseb kooli sisse vaid omi õpilasi, võõraste külastäikude põhjusi uurib ta lähemalt. Hoolimata sellest, et garderoobi valvab eraldi tädi, kaob sealt siiski asju.

Piret Otsa sõnul juhtub Reaalkooli kraani varguse sarnaseid asju ka GAG-s: "Pika mantliga mees tuleb sisse ja palub valvuril end direktori juurde saata. Valvur keerab ukse lukku ja juhatab külalise soovitud kohta, ise tööpostile naastes. Mees küsib direktorilt midagi, peidab seejärel silma hakanud asja hõlma alla ja lahkub."

Taas varastatakse kraane

9. oktoobril, kui vaid kuu oli möödunud õppetöö algusest, leidis Reaalkooli uues majas aset esimene vargusjuhtum - keset päeva kadus WC-st segisti. Kooli juhtkond oli paanikas - kas tõesti muutub Reaalkool sarnaselt GAG-le pättide sihtmärgiks?

Esimene juhtum lahe-

nes siiski suhteliselt õnnelikult. Juba järgmisel päeval tabas koristaja tema ettepanekul peibutuseks üles pandud kraani kallalt vene keelt kõneleva noormehe, kes koos õpetaja Sirje Jaubi ja majandusjuhata Mehise Peveri abiga politseile üle anti, kust ta küll üsna varsti jälle tänavale lasti.

Õpetajad

Liis Aavaste
Heli Ahuna
Rein Alev
Andres Andra
Sirje Jaup
Vaike Jüriloo
Helen Kaasik
Niina Karamkova
Eve Karp
Liilia Kravtsenko
Oleg Kravtsenko

Mart Kuurme
Sirli Kodres
Kristi Koit
Märt Kõrvas
Kersti Lenter
Kaisa Linno
Tiia Luuk
Nora Mals
Silvia Mumma
Piret Otsa
Erkki Otsman
Aita Ottson
Katrin Pever
Liisa- Kai Pihlak
Gunnar Polma
Helmut Raamat
Andres Raa
Villu Raja
Jaak Saukas

Juta Soans
Andres Talts

Marika Tendermann
Thea Turulinn
Õie Tümanok
Triinu-Liis Vahter
Kai Ainer
Reet Eentsalu
Aili Höbejärv
Lehte Järve
Leili Nappo
Mai Normak

Tiiu Simon
Kristol Särak
Tiina Tammik

Libaõpetajad

Kärt Kaukver, Eveli Valmis
Gertlin Lindmaa, Anneli Karri
Karmo Uusmaa, Gert Kats
Jesper Saron, Joosep Simm
Piret Mänd, Maria Valdmaa
Tõnu-Eerik Liivak, Jaak Ilomets
Priit Penjam, Paul Tammo
Mari Jääger, Merle Muru
Lars Laanep, Jaanus Siim
Kristi Tamm, Dagny Kopper
Tõnis Hiiesalu, Urmet Urva, Maxim Tuul

Ants Aasma, Rainer Ots, Allan Urb
Mikk Raidmäe, Andrus Seiman
Andreas Sepp, Sander Kütner
Ülar Kirikal, Päärm Brauer
Arni Leibovits, Ivar Samusenko
Maanus Abiline, Indrek Pajuste
Liis Kivila, Andres Kauts
Helena, Tiina Liblik
Sten Silla
Raimo Västriik, Teet Härm
Hando Nurga, Indrek Reile
Madis Haube, Taavi Kiisk
Martin Laugen

Henry Kukk, Lauri Paeveer
Viljar Kirikal
Joel Paalamäe, Karli-Orvet Purde
Mailis, Helve Rammul
Maanus Abiline, Indrek Pajuste
Kalev Vapper, Martin Lips, Andres Kauts

Teet Härm, Raimo Västriik
Siim, Armin Penner

Tanel Laanekivi, Urmas Reisberg
Eneli
Hannes Rosenberg, Maarek Varres
Tiina Sander, Mari Nuga
Lars Laanep, Jaanus Siim
Liis Kivila, Triin Tamm
Jürgen Einpaul, Raivo Kolde
Piret Seeman, Kristi Palmoks
Jevgenia Gevlo, Madli Polma
Kairi Schotter, Keiu Kriit, Krista Pahapill
Ojar Kolk, Kalver Kogermann
Ann Nurga, Eva Kuldma
Brett Orloff, Ravo Haavik

Õpetajate päev
Reaalkoolis
toimus tänavu
jälle Estonia
puisteel

Õpetajate päev

Õpetajate päeva võib pidada kordaläinuks

Andres Kauts

Reaali Poiss

Neljapäeval, 5. oktoobril toimus selleaastane õpetajate päev.

Koolitunde oli kokku viis. Tunnid olid lühemad, vahetunnid pikemad nagu õigele õpetajate päevale kohane. Kõigil vahetundidel tehti erinevaid etteasteid, millest võtsid aktiivselt osa "õpilased" klassist komas sammas. Näiteks võis kuulda "õpilasi" karaoket laulmas või näha sportlike harjutusi tegemas. Igatahes nalja said nabani nii pealtvaatajad kui ka esinejad.

Toimuvat pidupäeva käis kaamerasilmaga jäädvustamas ka TV3 ning huvilised võisid õhtustes uudistes jälgida kolmanda samba meisterdamistundi.

Koolipeal liikus ringi arstlik komisjon, kes kontrollis "õpilaste" ja "õpetajate" töövõimet, meeleolu ja muud terviselikku seisukorda.

Kui tunnid olid lõppenud, toimus kooli aulas aktus, kus direktor ning kolmanda samba klassijuhataja Aita Leida Kuusepuu jagasid "(I)õpetajatele" tunnistusi, kiituskirju ja käskkirju.

Õpetajate päeva korraldajate poolt anti välja preemia kõige aktiivsemale "õpilasele". Seekord anti auhind välja elutöö preemiana kõigil õpetajate päevadel aktiivselt osalemise eest Jaak Saukasele. Hiljem loodetakse auhind muuta traditsiooniks ning rändkarikaks.

Päeva lõpetasid "õpetajad" ning "õpilased" sööklas väikese koosviibimise ning koogisöömisega.

Üldjuhul jäid kõik osapooled rahule ning õpetajate päev loeti õnnestunuks.

Kooli avamisest on möödunud vaid kuu, kuid juba tehakse majas jälle remonti - poiste pesuruumi põrand.

Tantsukursused koolis

Dea Veeremäe, Lili Madisson

Reaalkooli tantsukursuste traditsiooni viiakse edasi ka sel aastal. Alates 25-ndast septembrist käivad 10-ndad ja 12-ndad klassid tantsukursustel. Piret Otsa arvates on tantsukursusi korraldatud kogu aeg, vähemalt 10 a. Neid oli vaja traditsiooniliste pidude jaoks. Sel aastal õpetavad Silvia Purje (12 kl) ning Ryszard ja Maia Sondomicz (10 kl). Purje tuli Reaali,

sest ta on vilistlane ja soovis endisesse kooli õpetama tulla. Sondomiczid on õpetanud u. 30 aastat ja sattusid siia eelmisel aastal huvijuhi palvel. Õpetajad on meie kooli õpilastest selges vaimustuses: "Lapsed on arukad ja teevad tööd. Paistab, et neile meeldib." Algajatele on ladina-ameerika tantsud kergemad ja viini valss kõige raskem. Õpetajad arvavad üksmeelselt, et ka karudele on võimalik tantsimist selgeks õpetada. Kõik ole-

neb ainult tahtest ja ajast. Sondomiczid on õpetanud ka pimedat poissi, kes nüüd esineb Estonia teatris. Tantsimist peaks õpetajate arvates koolides rohkem tähtsustama. Keskkooli õpilastel peaks olema eluks vajalik tantsuoskus. Praegused kursused (5 tundi ja 8 tundi) ei ole õpetajate arvates piisavad. Võib selgeks saada põhisammud, aga mitte tantsimist ennast. Sel aastal tulevad ka 6-ndatele ja 9-ndatele klassidele kursused.

Tiit Kuuskmäe on juba teist aastat järjest kooli omaloominguõhtute eestvedaja.

Pärast mind tulgu või absurd

26. septembril toimus Reaalkoolis omaloominguõhtu

Tiit Kuuskmäe

korraldaja

Ou, ou, ou, ...Juts on täna Winnetou... Ringi hyppab, skalpe lõikab, hirmuäratavalt hõikab: "Juts on täna Winnetou!"

Teisipäeva õhtul, samal ajal, kui enamik rebaseid kilesussides saalis balletiliigutusi õppis, olid kõvemast puust Reaalkooli loomeinimesed kaks korrust kõrgemal juba kohad sisse võtnud. Algas absurdsete kalduvustega 5.omaloominguõhtu.

Tümp-tssh.tümp-tümp-tssh – ilma pikema jututa ju-

hatas õhtu sisse ansambel "The Provokers", luues õdusa olemise nii jukule kui tõnnile. Edasi läks asi juba lihtsalt. Mati Tald rääkis oma sõbra Ants Kurski imepärasest teekonnast läbi Tallinna, mille juurest ei puudunud ka seinalt alla libisevad erineva suurusega ilaklombid ja kirves Mustamäe korteri põrandal.

Pärast muusikalist kalapala tuli lavale Janc, kes ka midagi tegi... või see tähendab midagi luuletas (või valetas). See jäi ka õhtu ainsaks värss-ettekandeks luues Janc'ist mitte ainult paulerikrummo-

liku vaid ka kristjanjaaguliku ning vahest ka marguskonnulaliku ilme. Oma asjaga maha saanud, peksti ta lavalt minema, et neile, kel leivad vedelaks läinud, veidi ruumi teha.

Leivad taas kõvaks küpsenud, marssis sisse endast õige heal arvamusel olnud Brutus. Vaene mees oli seekord peast ikka täitsa segi läinud ning selle asemel, et mõne värsket valemiga lagedale tulla, külvas ta segadust koguni kümneks minutiks.

Mõni aeg hiljem pandi täie rauaga edasi, sest lava vallutas Helen, kes

vankumatu meeleheaga meile NSV multifilmi ajalugu tutvustas.

Suur tänu talle selle eest.

Natuke taas helivõnkeid, mille järel abiturient Kalev meid enda kohalolekuga austada osutas, näpuvahel tükike klassiõe loomingut ja keelepeal tõrtsuke karedat raadiohäält.

The Provokers pani pillid kotti ja vedelad leivad pakisid end kilekasti, et mõni aeg hiljem oma loomingulisi tagumikke mõned head korrused allapoole nihutada.

Enne seda köitis jaburadajate tähelepanu aga veel Nimetu&Kauts&Joss&Spielberg Co., mis kurat-teab-kust pihta pandud videokahuriga seinale "Kõigile teada" nimelisi liikuvaid pilte tekitas. Enamusele jäi nende sõnum kahjuks segaseks... see, et kedagi teise ilma saadeti, oli vist arusaadav aga igapähele.

Umbes sel ajal juhtus aga nii, et enamus publikumi sööklasse teed jooma ning muusikat kuulama otsustas minna. Lõppes too jant aga alles mõni tund enne Erki 100 meetri jooksu starti. Õhtu juhi Jänku Juta poolt suured tänud kõigile, kes esinesid või muidu näole andsid. Lõpetuseks vast ehk niipalju: ****, ***, **** ja *****!!!!!!?!

Reaal Cup 2000

Andreas Sepp

jalgpallihuviline

Teisel koolinädalal toimus meie kooli vabastonditud jalgpalliväljakul enamikke kesklinna koole hõlmanud jalgpalliturniir Reaal Cup 2000. Lisaks meie koolile esindasid osalejad ka muuhulgas GAG-i, Prantsuse Lütseumi, TIK-i ja 21. kooli.

11-17. septembrini aset leidnud turniir pakkus rohkearvulisele publikule suurel hulgal põnevust ja ilusaid väravaid. Nagu selliste ürituste puhul ikka kombeks, ei ilmunud osad võistkonnad kohale,

kuid õnneks ei toonud see kaasa olulisi muudatusi mängukalendris, kuna kohe leiti nende asemel uued võistkonnad.

Nimetatud turniiril osales meie koolist neli võistkonda. 11 A ja 11 B laeks jäi alagrupiturniir. Seevastu teine 11 B võistkond Midtown United ja 12 B klassi FC Reaal jõudsid välja poolfinaali. Kahjuks ei pääsenud Midtown United, kes kaotas tulemusega 1-6 GAG-ile finaali ja sellega luhtus ka võimalus näha kahe Reaalkooli võistkonna vahelist esikohaheitlust. Teises poolfinaalis suutis FC Reaal alista-

da Vanalinna Hariduskolleegeiumi teise võistkonna väravatega 2-1. Kolmanda koha mängus võitis Midtown United 4-1 VHK II ja kätte oligi jõundud kauaoodatud finaali. Kahjuks ei suutnud FC Reaali noormehed GAG-le erilist vastupanu osutada ning olid sunnitud rahulduma tulemusega 0-6 ja teise kohaga.

Finaalile järgnenud autasustamise ja tordisõtmise käigus arvas peakorraldaja Juko (Midtown United), et turniir võiks muutuda traditsiooniliseks. Oli tegemist äärmiselt toreda üritusega.

Ants Kurski imeline teekond läbi Tallinna

Omaloominguõhtul ette kantud Hsova jutuke

Vaha Antsu näol lükkas kõik vihmapisad ilusasti kuklasse. Aeg-ajalt pidi ta sealt peopesaga vett ära pühkima, et selg märjaks ei saaks. Rasvase ja lahtitunud juuksekarvadega käe sai poriloigus puhtaks loputada. Vihma oli juba kaua sadanud ja lombid sügavad. Mõnikord lausa põlvini. Aga Antsul polnud sellest midagi, peaasi, et nägu kuivaks jäi. See oli talle väga tähtis. Te võisite Antsu jalust kinni siduda, tundide viisis teda kasvõi naftas leotada, ta keha klotskitega taguda, kõhtu liivapaberiga nühkida, jalgu Surnumeres suretada, käsi laavas jahutada, aga, jumala eest, jätke ta nägu kuivaks. Tõesti, kallid lugeja, ühte ma sulle ütlen, ärge tehke Ants Kurski nägu märjaks!

Mööda Tallinna tänavat koju minnes nägi ta neonreklaami. See reklaamis toitu. Ants astus poodi sisse ja alustas poemüüaga vestlust:

Tere.

Mis?

Mis mis?

Mis mis mis?

Mis mis mis mis?

Mis mis mis mis mis?

Ma tahaksin toitu.

Ants elas üsna linna servas ja setõttu läks ta koju bussiga. Kui ta tavaliselt jäi ühistranspordis magama, siis täna mitte. Ants mõtles. Ta ei saanud peast välja neid tatiklimpe, mis larakid ja larakid vastu helesinist tapeeti lendasid. Mõned neist olid üpris vedelad ja nirisid kohe alla, mõned jälle sültjamad. Siis läks tükk aega, enne kui kollane tombukene pikaks-pikaks venis ja põrandale jõudis. Helesinisele tapeedile jäid märjad vaod ja tuba muutus väga koledaks. Tatt aga muudkui lendas ja Ants ei saanud sinna midagi parata.

Koju jõudes oli Ants Kurski ingel juba üsna näljane. Ants andis talle vorsti. Ja ingel oli jälle õnnelik. Lausa nii õnnelik,

et kui Kursk asus telekat vaatama, ronis ingel talle sülele ja nurrus armsasti. Nagu kass. Telekast tulid olümpiamängus. Erki Nool lõi oma vastaseid lõdva randmega. Ants aga seda ei näinud. Tema jaoks muutus telekapilt uduseks ja mõte lendas kaugele tatiklimpide juurde. Need lendasid ikka veel nagu kotkad vastu seinu. Ja Ants ei saanud sinna midagi parata. Või ehk siiski... Ta mõtles pingsalt. Ja kaua. Lõpuks, kui Erki oli juba ammu kullakamaka kaela saanud, tõusis Ants püsti, pilk täis otsustavust. Järjekordne eesti mees teab, mida ta teeb. Ta läheb kuuri ja asub kirvest ihuma.

Kaljukindel otsus

**laksti, lõi käsi lauale
meeste nägudel selginev pilk
lõpuks nad jõudsid kaubale
kõhtu kadus viimane õlletilk**

**nojah, teeme siis nii
jajaa, asi on klaar
ma ta siis minema viin
kahju, ikkagi viimne mohikaan**

**ex professo katsus ta laupa
sõrmede all krõbises luu
ex professo mässis ta vaipa
ainus tunnistaja oli kuu**

Öö möödus rahu-likult, ingel ühel pool, terav kirves teisel pool ja ruuduline tekk peal. Täna hommikul läks Ants isegi dušši alla. Ta pesi pead ja laulis täie rinnaga: Erki, Erki – mu mees. Erki, Erki, ole ikka tubli sa! Ants oli tõesti heas tujus ja teda ei pahandanud isegi mitte see, et ingel nurka pissis. Ainult tõreles natuke. Lõpetanud hommikusöögi, sammub hr Kurski tähtsalt bussipeatuse poole, kirves taskus. Bussis on hea palav olla ja osa inimesi haisevad. Aga Ants ei pane seda pahaks. Ta sõidab läbi Tallinna kesklinna

Mustamäeni välja, astub bussist maha ja koputab kirvevarrega ühe paneelmaja viiendal korrusel asuva korteri uksele. Nii kui uks avaneb, viskab Ants hirmsa terava taparelvu uksast sisse esiku põrandale ja jookseb minema. Ta jookseb nii, nagu ta kunagi enne pole jooksnud. Majad, autod, inimesed vihisevad temast mööda, ta hüppab üle suurte poriloikude, üle prügikasti, üle heki, üle aia, kuni ta lõpuks nõrkeb ja langeb maha. Aga ta on õnnelik, sest sülg ei lenda enam vastu helesinist tapeeti.

**Perenaised ja
tüdrukud
(sulased)
Vargamäel.
Karakterid ja
suhted.**

Reaalkooli 116. lennu
abituriendi lühikirjand A.
H. Tammsaare "Tõde ja
õigus" I osa põhjal.

Kolm perenaist oli. Krõõt ja veel

kaks. Krõõt oli tubli tööinime- ne, ei kae- velnud lii- alt, kui ras- ke oli, sün- nitas ka v a p r a l t. Pearu nai- ne oli ka päris sitke, muud kui lasi ennast peksta, aga ega peks talle mida- gi teind. Kolmanda kohta pole midagi tea- da, aga ega ta vist teis- test nais- test väga ei erinenud, vähemalt genoomilt mitte.

Tüdrukuid oli ka Vargamäel. Tõmbasid muudkui ringi, ei viitsind tööd teha, et SKP-d kasvatada.

Arvestades tüdrukute ja perenaiste samasoolisust, olid nad kõik üksteiste peale armukadedad. Samas sarnaste keskkonnatingimuste tõttu võis neil olla sarnaseid muresid ja probleeme, mille tõttu nad ühinguid ja liite sõlmisid. Viimastesse kuulumine võimaldas organiseerida laiaulatus- likke mässe, streike, ülestõuse, revo- lutsioone.

Nukud, inimeste mudelid

Kas Nukk on inimese mudel? Võtame näiteks Barbie. Tal on kena figuur, ta naeratab süütult ja puhtalt, ühesõnaga ta on veatu. Kuid kas inimesed on täiesti veatud? Vastus on ei. Seega on Barbie rohkem iluideaal kui mudel.

Järgmiseks võtame Baby Borni. Sellel beebinukul on väga palju väikelapse omadusi. Hoolimata sellest, et sülle võttes ei tundu ta lapsena, võiks siiski öelda: "Baby Born on beebi mudel – ega gloobuski pole päris maakera."

Ja nüüd kaltsunukkudest. Minu arvamus kohaselt olid kaltsunukud kunagi ammu riidepambud väikestele tüdrukutele, et nad saaksid ema mängida. Selleks, et need rohkem last meenutaksid, hakati neid inimlikumaks muutma ja arendama, lõpptulemus on tänapäeva nukud. Ka siin kohal võib öelda, et nukk on inimese mudel.

Tänapäevaseid nukke on väga palju ja väga erinevaid. On suuri ja väikeseid, pakse ja peenikesi, kuid igaüks peab mingil moel inimest meenutama. Ja eks nad meenutavadki, kes rohkem, kes vähem, aga igaüks siiski. Kokkuvõtteks võib öelda, et nukk on inimese mudel. See on siin minu arvamus. Mida arvad asjast sina, see on sinu teha ja otsustada.

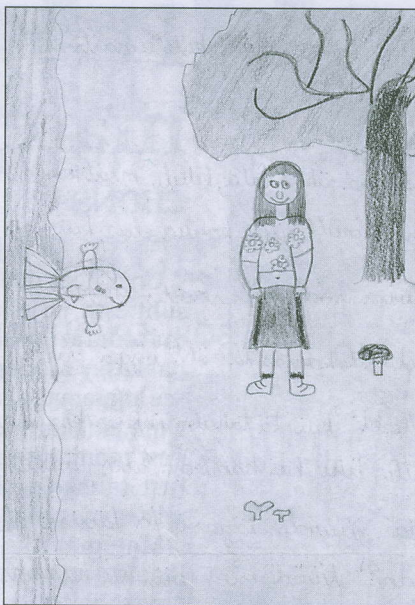
LIIS TRUVE IV A klass

Kala, kellele maitseid seened

Ilusas sinises meres elas kord kala, väike kirju skalaar. Mere keskel oli saar, kus kasvasid šampinjonid. Ühel päeval tulid seenelised paadiga üle vee. Korvid olid nii täis, et mõned seened kukkusid üle ääre, otse skalaarile suhu. Küll maitsest hästi! Aga oh häda, rohkem polnud. Kala ujus Vetevana juurde ja palus: "Pai onu, muuda mind inimeseks. Tahan ka seenele minna." Vanake vastas: "Olgu, aga enne täidad kolm ülesannet. Esiteks meelitad minu juurde kaheksajala. Teiseks hoiatad väikseid kalu haide eest. Kolmanda jätan sinu enda valida."

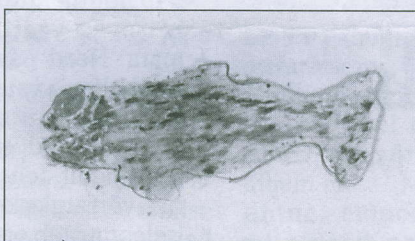
Skalaar muutuski inimeseks. Ta sõi seeni, nii et pidi lõhki minema. Lõpuks hakkas tal igav ja ta tahtis tagasi merre. Ta hüüdis Vetevana ja palus: "Tee mind tagasi kalaks." Vanake vastas: "See ongi sinu kolmas ülesanne. Mina saan aidata ainult neid kes elavad vees. Sina pead nüüd ise hakkama saama."

Nii jäigi skalaar saarele elama. **KAILI RANDMÄE IV A klass**

Meelistegevusteks on mu Barbidel rannas käimine ja shoppamine. niisugune on elu ka suurtel inimestel.

Paljud inimesed armastavad oma mõtteid, kuid leidub ka neid, kelle jaoks mõtted ei tähenda midagi.

Elas kord kala, kellele maitseid seened. Ta lausa jumaldas neid. Oma vabadel hetkedel luges ta läbi virnade viisi seeneteaduslikku kirjandust. Oma viletsa võõrkeele tõttu pidi ta suure osa neist sõnaraamatute abil tõlkima, nähes sellega kurja vaeva. Ta tüütas ära kõik tuttavad oma lõputute seenelugudega nii, et need juba teda kaugelt silmates ujusid kiiresti lähima vetikapuhma taha peitu. Lõpuks rikkus soolane vesi kõik ta seeneraamatud, need muutusid alguses pudedaks ja lagunesid sootuks laiali. Tema abikaasa üritas talle igati meele järele olla ja tegi talle iga päev mere-rohust ja pisikestest veeputukatest maitsevaid toite. Tema aga vihastas selle peale, virutas taldriku merepõhja kummuli ja nõudis aina seeni. Lõpuks abikaasa solvus ja lahkus ta juurest sooja Golfi hoovusega.

Olles lõhkunud perekonna ja kaotanud sõbrad, otsustas ta siiski endale kindlaks jääda. Nii läkski ta ühel päeval metsa seenele, korv uimevangus kõlku-

mas. Kahjuks seenemetsa ta küll ei jõudnud, kuna lämbus peaaegu kohe, kui ta veest väljus.

Kui see kala ei oleks olnud oma kõhu ori, elaks ta kindlasti siiani. **RETI LIBLIK IV A klass**

Täitmata lüngad mõtetes

Elas kord laps, kes süvenes oma mõtetesse väga, väga tihti.

Kuid oli üksainus mure ja see mure seisis selles, et ka mõtetes oli lüngad. Kahjuks polnud tüdruk midagi tarkadest raamatutest näinudki. Üks kord tuli tal mõte hakata lugema. (Selle tüdruku nimi oli Saara)

Emal küll seletas oma 5 aastasele Saarele, et ta on tarkadeks raamatuteks veel liiga noor. Kuid Saara oli oma otuses kindel, nii et ta emal polnud muud teha, kui lapsele raamatukogu liikme-kaart muretseda. Kuigi raamatukoguski väideti, et Saara on selleks liiga noor. Kuid polnud enam midagi teha ja Saara hakkaski raamatukogus käima. Ta istus terved päevad raamatukogus. Ja kodus käis ainult söömas ja magamas. Varsti olid kõik kohalike raamatukogude raamatud läbi loetud. Nüüd läks Saara juba 6.klassi.

Kui Saara 18 aastaseks sirgus sai ta koha teadlase ametis ning mõtetes vähenesid lüngad. Kuigi alati jääb midagi teadmata. **GERLI LAANISTE IV A klass**

Mehed mustas

Salajane ülesanne. Aega on vähe, missioon lõpule viia 24h jooksul.

Eesmärk: Viia Ken Barbiga kokku. Mees nr1: "Tite asi." Mees nr2: "Speak yourself!"

20 min. pärast.

Mees nr1: "Barbie maja on tühi." Mees nr2: "Keegi on meist ette jõudnud." Selja tagant kostuvad hääled: "Bond, James Bond!"

Pömm, krass, tuhh!!!

Mees nr1: "Kõrvaldatud."

41 min. pärast.

Ken on sihikul. Barbie veidi loll irve on muutunud naeru krampideks. Püstol väriseb ta käes. See kukub maha.

Barbi toimetati naerushoki tõttu haiglasse. Ken läks vanglasse, sest Barbie suri operatsioonilaul pomisedes sõnu: "Roosad aluspüksid, krabid, Keni omad, ma suren tema pärast."

Samal ajal vaatasid "Mehed Mustas" jalgpalli matshi Kreeka ja Inglismaa vahel. Mees nr1: "Kas meil midagi jäi uurimata?" **MARIE IV A klass**

Meie koolitädi

Gustav Kalm uuris koolitädi Mai Maripuu tausta

Gustav Kalm

põhikoolist

Mai Maripuu, meie koolitädi on töötanud Reaalis juba 13 aastat. Praegu läheb neljateistkümnnes. Ta on olnud siin Reaalis Hiieaasa, Kuurme ja Polma ajal. Kuid õppinud ta siin pole, sest sooritas oma õpingud meie sõpruskoolis Kadrinas. Ametid aga on tal kogu selle aja jooksul, mis ta meie koolis tööl on käinud, pidevalt vahetunud, seetõttu kutsugem teda lihtsalt koolitädiks. Mai elab Lasnamäel ja tuleb sealt igal hommikul bussiga kooli. Talle meeldib koolis. Nagu ta ise ütleb: "Mulle meeldib olla noorte keskel". Kevadeks saab tal küll juba neist noortest siiber, kuid sügisel kipub ta neid taga igatsema. Ega ta õpilaste üle väga ei nurise, kuid ütleb, et oma suuvärki võiks

küll parandada, mida väiksem, seda ropuma suuga. Mõnele on ta lausa käskkirja organiseerinud, kuid ega ta seda hää meelga teinud. Praegugi võib Mai vabalt näidata, millised poisid käivad vahetunni ajal suitsu tegemas. Kool on veel sissetöötamata, kuid temal on juba tulevase turvamehe riistade ja kaamerate käitlemine selge. Ta ise lausub, et kui algusest peale paned korra majja, siis püsib see ka lõpuni. Kooli vormiriietes turvamehe palamisest ei oska ta õieti midagi öelda, kuid siis saaks tema näiteks garderoobi minna ja seal meeldiks talle rohkem. Kui seal oleks ainult veel keegi, et töö poleks liialt raske ja igav, nimelt valvuri ametil pidi üks puudus olema - igav hakkab. Oma laps ja lapselapselaps elavad õnnelikult Soomes.

Paar sõna matemaatikast

CHONS

esseist

Ühel heal päeval, kui ma suhtlesin järjekordselt ühe matemaatikaülesandega, hakkasin mõtlema, mis asi see matemaatika üldse on? Oma ajukäärudest ja tarkadest raamatutest leitud vastust tahaksin siinkohal ka teistega jagada.

Matemaatika on teadus reaalsuses olevate hulkade omavahelistest suhetest ja ruumilise paiknemise vormidest. Neid uurides avastatakse seaduspärasusi, konstrueeritakse mudeleid, mis rahuldavad matemaatikas olevaid abstraktsete struktuuride aksioome. Viimaste matemaatiline võrdlus ja tõlgendamine võimaldab jõuda uute tõdedeni katset ja vaatlust kasutamata. Need pannakse kirja sümbolite ja valemitega, mis võimaldab üles märkida keerulisi seaduspärasusi väga lühidalt, tehes matemaatika võrratuks keeleks, mida iseloomustab otsekohesus ja eranditus.

Millega tegeleb nüüdisaegne matemaatika? Sellise

nimetusega periood algas 19. sajandil, kui rajati uued matemaatilised alused. Tähtsündmusteks olid näiteks tõestus, et pole olemas üldist lahendusvalemit 5. astme võrrandi jaoks ja piirväärtusteooria arendamine. Viimase all mõtlevad matemaatikud muutuja väärtust, kus selle arvuline avaldus tuleb kui tahes lähedale. Näiteks ringjoone pikkus võrdub ringjoone sisse joonistatud korrapärase hulknurga ümbermõõduga, kui hulknurga külgede arv piiramatult kasvab. Piirväärtusteooria põhimõtete järgi leitakse ka hääbuva geomeetrilise jada summat. Ühest küljest loogiline, sest kui astendame -1 ja 1 vahel olevat arvu n -ga, kus n hulk on pidev, siis lõpmatuses saame nulli. Teisest küljest ei jõua me kunagi nulli välja ehk tsiteerides õpetaja Jaak Saukasti: "Kui me oleme lõpmatuses, siis me oleme hullud."

Tegelikult tahtsin ma öelda seda: kogu matemaatika põhineb asjaolul, et kui meil on roigas ja me saame ühe juurde, siis on meil kokku kaks roigast.

1. september

Joonas, kas sa kooli viitsid minna?

Ei

Joonas, kas sa kooli viitsid minna?

Ei

Joonas, kas sa kooli viitsid minna?

Ei

Joonas, kas sa kooli viitsid minna?

Ei

Joonas, kas sa kooli viitsid minna?

Ei

Joonas, viitsid sa kooli minna?

Ei

"Prügikaste on vähe, aga neid on võimalik üles leida."

Mehis Pever

Armsad Reaalkooli õpilased, olge tunnis tähelepanelikud ja kirjutage kõik üles, mis õpetajad räägivad. Kui nende suust aga mõni tõeline kuldmuna kukub, rääkige sellest ka toimetuse liikmetele. Häbelikumad võivad e-mailiga ka saata. siis saavad toimetuseonud ajalehte jälle tsitaate panna!